Henk Schievink vindt top polsstok 'op de tast'

Door Johann Mast

JOURE - Halverwege de ljepperij in Joure maakt John Burghout het gebaar van iemand die in het donker naar een lichtschakelaar zoekt. „Je sjogge niks", verontschuldigt de fierljepper zich voor zijn twee natsprongen. „Kin dy baulampe ek út?", grapt Henk Schievink een schans verderop. Ondanks de felle zon, want daar doelen de twee op, slaagt Schievink er deze zaterdagavond in om de verste sprong neer te zetten: 17,52 meter.

Voor de 22-jarige Schievink is de overwinning op de fraaie, maar wat ongelukkig gelegen fierljepschansen van Joure pas de eerste van het seizoen. Klaas Haanstra, de man die in de finale ondanks drie knappe sprongen afgetroefd wordt, blijft daardoor voorlopig staan op twee dagtitels. Rimmer Abma (dit seizoen drie keer de sterkste) en Marcel Nijboer (twee dagtitels) bakken er in Joure weinig van en halen niet eens de finale.

De felle zon, die in Joure recht in het gezicht van de fierljeppers schijnt, is een ware spelbreker. Het is opvallend hoeveel ljeppers en ljepsters, in de war gebracht door de schitterende zon, in Joure kopje onder gaan. Er zijn 72 natsprongen. Op een totaal van 151 sprongen is dat dus bijna de helft. Zodoende belandt B-senior Jan Hooghiemstra met een sprong van 15,96 zomaar ineens in de finale.

„Je springe yn in swart gat", zegt Henk Schievink. „Yn 'e finale siet de sinne op it lêst sels achter de stôk, dan wurdt it noch minder." Juist daarom verrast het hem ook zo, dat hij in zijn allerlaatste sprong zomaar ineens recht in de polsstok klimt en de hand op het topje kan leggen. Op de tast, zogezegd. „Bin 'k bliid mei. Ik bin fan't jier wat swierder wurden en der moatte eins noch wat kilo's ôf", zegt Schievink eerlijk. „It komt wol goed, ik treen hieltyd mear."

Rimmer Abma wil zich allerminst verschuilen achter zijn falen - „ik bin gewoan net yn foarm" - maar geeft in het kort uitleg over de problematiek: „It lêste stik fan 'e skâns sjochst gewoan hielendal net, dan wurdt it hiel ûnwis. Je sjogge rjocht yn 'e sinne op. As it even net slagget, bist drekt hielendal fuort."

Dat ervaart met name Nederlands kampioen Marcel Nijboer. Hij gaat drie keer kopje onder. Nijboer behoudt op deze promotie/degradatie-avond wel nipt de leiding in het klassement, vóór Haanstra - de meest constante fierljepper van allen - en Abma.

Beter vergaat het junior Mark van Houten. Kort voordat Schievink een schans verderop Klaas Haanstra van de eerste plaats verdrijft, doet de jonge ljepper uit Joure datzelfde met zijn rivaal Niek Roorda. In zijn laatste sprong noteert Van Houten een knappe 16,14 meter, waarmee hij Fries kampioen mastklimmen Roorda naar de tweede plaats verwijst. Roorda blijft in de finale steken op 15,70 meter. Schrale troost: de voorronde, meetellend voor het klassement, wint hij wel.

Voor de ongekroonde fierljepkoningin Antke van der Wal gelden hele andere normen. De houdster van het Nederlands record (15,30 meter) trekt zich weinig aan van de zon en wint, zij het met nipte voorsprong op Nynke Galama, haar zesde dagtitel van het seizoen. Van der Wal heeft genoeg aan een sprong van 13,30 meter.

Bij de jongens is er het machtsvertoon van Piet Scherjon uit Burgum. In de voorronde is hij al veruit de beste met een sprong van 14,84 meter en in de finale, als de dagtitel hem al niet meer kan ontgaan, krijgt hij de handen van het publiek nog eens op elkaar met een eclatante overwinningssprong van 15,32 meter.

Bijgeschenen door een felle „bouwlamp" klautert fierljepper Marten Groenhof in de polsstok omhoog. Foto LC/Jan de Vries